

ද්විතීය භාෂාවක් ලෙස හින්දී භාෂා අධ්‍යයනයේ දී සිංහල මාතෘ භාෂකයන් මුහුණ පාන ධ්වනි ආශ්‍රිත ගැටලු

ඩබ්ලිව්. යූ. පියුමාලි පෙරේරා¹

මිනිසාගේ ප්‍රබලතම සන්නිවේදන මාධ්‍යය වන භාෂාව ප්‍රධාන වශයෙන් මාතෘ භාෂා සහ ද්විතීය භාෂා යනුවෙන් කොටස් දෙකකට බෙදේ. ළදරුවකු නිසගයෙන් ග්‍රහණය කරගන්නා වූ භාෂාව මාතෘ භාෂාව වන අතර පසු ව ඔහු ලොව අනෙකුත් විවිධ භාෂා අධ්‍යයනයට යොමු වෙයි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල මාතෘ භාෂක සිසුහු ද වර්තමානයේ දෙමළ භාෂාව වැනි දේශීය භාෂාවලට අමතර ව ඉංග්‍රීසි, හින්දී, ප්‍රංශ, ජර්මන් ආදී වෙනත් විදේශීය භාෂා ද ද්විතීය භාෂාවක් ලෙස අධ්‍යයනය කිරීම කෙරෙහි යොමු වී සිටිති. එහෙත් ලොව පවතින හැම භාෂාවකට ම ඊට අනන්‍ය පද්ධතික ව්‍යුහයක් සහ ව්‍යාකරණ නීති රීති සමුදායයක් පවතින බැවින් එකී භාෂා ස්වරූපයේ සහ අධ්‍යයනයේ අරමුණුවල වෙනස්කම් මත ද්විතීය භාෂා අධ්‍යයනය සම්බන්ධ ව විවිධ ගැටලු මතුවනු හඳුනාගත හැකි ය. මේ ගැටලු අතර භාෂාවේ මූලාංගය වන ධ්වනි හා බැඳුණු ගැටලු ප්‍රමුඛ වේ. මන්ද යත් භාෂාවක ධ්වනි සම්බන්ධ ව ගැටලු පැනනැගීම භාෂාවේ අනෙකුත් අංග වන පද, වාක්‍ය සහ අර්ථ සම්බන්ධ ව ගැටලු ඇති වීමට ද හේතු කාරක වන බැවිනි. මේ තත්ත්වය ද්විතීය භාෂාවක් ලෙස හින්දී භාෂාව අධ්‍යයනය කරන සිංහල මාතෘ භාෂකයන්ට ද පොදු තත්ත්වයක් බැවින් හින්දී භාෂා අධ්‍යයනය සම්බන්ධ ව මතුවන ධ්වනි හා බැඳුණු ගැටලු මොනවා ද යන්න නිවැරදිව හඳුනාගැනීම මේ පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ යි. එමඟින් හින්දී භාෂාව හා සම්බන්ධ අධ්‍යයන අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය සිදු කරගෙන යාමට අවශ්‍ය නිවැරදි පදනමක් සපයාගත හැකි වීම මේ පර්යේෂණයේ වැදගත්කම යි.

ප්‍රමුඛ පද: හින්දී භාෂාව, භාෂා අධ්‍යයනය, ද්විතීය භාෂාව, ධ්වනි ගැටලු

---

¹ හින්දී අධ්‍යයන අංශය